

การบริหารงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร
Internal Quality Assurance Management of the Schools
Under Bangkokkapi District Office Bangkok

ชญัญญาช ประครองใจ^{1*} และ นันทิยา น้อยจันทร์²
Chunyanuch Prakrongjai¹ and Nuntiya Noichun²

¹นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

¹Student of Educational Administration Program, Graduate School of Suan Sunandha Rajabhat University

²อาจารย์ที่ปรึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

²Advisor of Educational Administration Program, Graduate School of Suan Sunandha Rajabhat University

*Corresponding email: s65561802014@ssru.ac.th

Received: March 10, 2024 ; Revised: May 23, 2024 ; Accepted: May 30, 2024

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาและเปรียบเทียบระดับการบริหารงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามปัจจัยด้านเพศและประสบการณ์การทำงานของบุคลากรกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ ปีการศึกษา 2566 จำนวน 225 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิตามตารางของเครจซี่และมอร์แกน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยใช้ค่าสถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าทดสอบที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการศึกษาพบว่า 1) ระดับการบริหารงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตบางกะปิโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 2) เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่าผู้บริหารและครูที่มีเพศต่างกัน มีความเห็นต่อการบริหารงานประกันคุณภาพภายในแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ 3) เมื่อจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่าผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ทำงานแตกต่างกัน มีความเห็นต่อการบริหารงานประกันคุณภาพโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 ผลการวิจัยนี้สะท้อนให้เห็นว่าสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตบางกะปิให้ความสำคัญกับการบริหารงานประกันคุณภาพภายในเป็นอย่างมาก โดยมีการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพในระดับสูง อย่างไรก็ตามความแตกต่างทางเพศของบุคลากรอาจส่งผลต่อมุมมองและวิธีการบริหารงานที่แตกต่างกัน ในขณะที่ประสบการณ์การทำงานไม่ได้ส่งผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานประกันคุณภาพมากนัก ดังนั้นสถานศึกษาควรคำนึงถึงการสร้างความเข้าใจและการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกเพศทุกวัยในการขับเคลื่อนงานประกันคุณภาพ เพื่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

คำสำคัญ : การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา, ผู้บริหารสถานศึกษา

ABSTRACT

This research aims to investigate and compare the level of quality assurance management within educational institutions under the jurisdiction of the Bangkok District Office, Bangkok. The study categorizes personnel by gender and work experience, including school administrators and teachers in affiliated schools of the Bangkok District Office in the academic year 2023, with a sample size of 225 individuals selected through stratified random sampling. Data collection tools include questionnaires and statistical analysis using descriptive statistics, mean, standard deviation, t-test, and analysis of variance.

The findings reveal that: 1) Overall, the level of quality assurance management within educational institutions under the Bangkok District Office is highest level t. 2) When analyzed by gender, significant differences in perceptions towards quality assurance management were found between male and female administrators and teachers. 3) When categorized by work experience, no significant differences were observed in perceptions towards quality assurance management among administrators and teachers with varying levels of experience ($p < .05$). This research reflects the significant emphasis placed by educational institutions under the Bangkok District Office on internal quality assurance management, with highly effective operational strategies. However, gender differences among personnel may influence perspectives and management approaches, while work experience does not significantly impact perceptions of quality assurance management. Therefore, schools should consider fostering understanding and involvement among personnel of all genders and ages to maximize the effectiveness of quality assurance efforts for continuous and sustainable educational development.

Keywords : Internal Quality Assurance, School Administrators

บทนำ

การศึกษาถือเป็นรากฐานสำคัญในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าให้แก่ประเทศไทย เป็นกลไกหลักในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ มีความรู้ความสามารถ ตลอดจนคุณธรรมจริยธรรม สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกในศตวรรษที่ 21 การจัดการศึกษาที่มีคุณภาพจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เพื่อให้สามารถก้าวทันและยืนหยัดอยู่ได้ในเวทีโลก ภายใต้ระบบเศรษฐกิจและสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกจึงหันมาให้ความสำคัญและทุ่มเททรัพยากรมหาศาลเพื่อพัฒนาการศึกษา หวังยกระดับศักยภาพและขีดความสามารถของประชาชนให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลง ตลอดจนธำรงรักษาอัตลักษณ์ของชาติไว้ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560, น. 1)

รัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาการศึกษาเป็นอย่างมาก มีความพยายามในการปฏิรูปการศึกษา ยกย่องคุณภาพการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของคนไทยให้มีความรู้ ทักษะ สมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน สามารถสร้างนวัตกรรมและแข่งขันได้ในเวทีโลก ท่ามกลางแรงกดดันจากการเปลี่ยนแปลงในกระแสโลกาภิวัตน์ ปัญหาวิกฤตและความท้าทายต่าง ๆ ที่ประเทศต้องเผชิญ ทั้งนี้เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น สังคมไทยเป็นสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ และประเทศชาติสามารถหลุดพ้นจากประเทศที่มีรายได้ปานกลาง ก้าวไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วได้ในอนาคต ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในปัจจุบันและอนาคต หากจะจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ สามารถพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุขีดความสามารถและศักยภาพสูงสุดของแต่ละคนได้ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจัดการศึกษาอย่างเสมอภาค มีคุณภาพ และมีมาตรฐาน เพื่อพัฒนาคุณลักษณะความรู้ ทักษะ และสมรรถนะของพลเมืองให้เต็มตามศักยภาพ ภายใต้ระบบเศรษฐกิจที่เน้นการสร้างนวัตกรรม และใช้ความรู้เป็นฐาน พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติจึงได้กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาไว้ในหมวด 6 ซึ่งครอบคลุมทั้งการประกันคุณภาพภายในและการประกันคุณภาพภายนอก เพื่อใช้เป็นกลไกในการรักษาคุณภาพและมาตรฐานของสถาบันการศึกษา โดยมีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายให้ทันสมัยและสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป จนกระทั่งฉบับล่าสุด (ฉบับที่ 4) ในปี พ.ศ. 2562 ที่มุ่งเน้นให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และจัดทำรายงานประจำปีเพื่อเปิดเผยต่อสาธารณชน อันจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้ เพื่อสร้างความมั่นใจว่าการจัดการศึกษามีคุณภาพและมาตรฐานในระดับที่สูงขึ้น สอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ปฏิรูประบบการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอก โดยมีแนวนโยบายที่สำคัญ เช่น การปรับปรุงมาตรฐานและตัวชี้วัดให้มีความกระชับ ชัดเจน สะท้อนคุณภาพที่แท้จริงมากขึ้น มีการประเมินตามสภาพจริง ลดภาระในการจัดเก็บข้อมูล จัดทำเอกสาร พัฒนาผู้ประเมินภายในให้มีมาตรฐาน นำเชื่อถือ ปรับเปลี่ยนกระบวนการประเมินเพื่อพัฒนาแทนการตัดสิน ทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการจัดการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2561, น. 8)

กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีสำนักงานการศึกษาเป็นหน่วยงานหลักในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้มีการกำหนดแผนพัฒนาการศึกษาระดับที่ 3 ที่มุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพการศึกษา การพัฒนาครูและบุคลากร การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา การพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ และการส่งเสริมระบบการประกันคุณภาพภายใน เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาการศึกษาของชาติ จากรายงานผลการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสี่ ของสถานศึกษาในสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่าแม้สถานศึกษาส่วนใหญ่จะผ่านเกณฑ์การประเมิน แต่ก็ยังมีอีกจำนวนหนึ่งที่ไม่ผ่านเกณฑ์ จึงจำเป็นที่หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจะต้องร่วมกันวางแผนพัฒนา ปรับปรุง และยกระดับคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยนำผลการประเมินมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาอย่างเต็มที่

จากความสำคัญของประเด็นดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการบริหารงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร เพื่อให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา เตรียมความพร้อมและยกระดับคุณภาพการศึกษาให้สามารถบรรลุเป้าหมายและมีพัฒนาการที่ดียิ่งขึ้นต่อไปในอนาคต อันจะเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนให้กับการจัดการศึกษาของกรุงเทพมหานครและของประเทศในภาพรวม ท่ามกลางความท้าทายและการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร
- เพื่อเปรียบเทียบผลการบริหารงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามตัวแปร เพศ และประสบการณ์การทำงาน

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ มุ่งศึกษาการบริหารงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร โดยมีขั้นตอนและรายละเอียดของการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร จำนวน 11 โรงเรียน ในปีการศึกษา 2566 รวมทั้งสิ้น 544 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 607-610) ในการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 225 คน แบ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษา 25 คน และครูผู้สอน 200 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) เพื่อสอบถามเกี่ยวกับเพศและประสบการณ์การทำงานของผู้ตอบ ส่วนตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ครอบคลุม 7 ด้าน ได้แก่ 1) การกำหนดมาตรฐานการศึกษา 2) การจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษา 3) การดำเนินการตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษา 4) การตรวจสอบการดำเนินงานตามแผน 5) การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน 6) การจัดทำรายงานผลการประเมินตนเอง 7) การพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพการศึกษา รวมทั้งสิ้น 48 ข้อ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ท

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารสถานศึกษา จำนวน 3 ท่าน พิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ได้ค่า IOC ระหว่าง 0.67-1.00 จากนั้นนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้ววิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient, 1970) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.981

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ถึงผู้บริหารโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยส่งแบบสอบถามออนไลน์ผ่านโปรแกรม Google Form เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบ แล้วนำข้อมูลมาลงรหัสเพื่อประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่ออธิบายข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างและระดับการบริหารงานประกันคุณภาพ โดยใช้

เกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย 5 ระดับ ตามแนวคิดของ บุญชม ศรีสะอาด (2545) ในการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารงานประกันคุณภาพ จำแนกตามเพศ ใช้การทดสอบค่าที (t-test) ส่วนการเปรียบเทียบจำแนกตามประสบการณ์ทำงาน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ จะทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffé's test, 1959)

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังใช้สถิติอ้างอิง ได้แก่ การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม และการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient, 1970) เพื่อตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามก่อนที่จะนำไปใช้เก็บข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้เพื่อให้ได้เครื่องมือที่มีคุณภาพ น่าเชื่อถือ และสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพของสถานศึกษาในสังกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ และประสบการณ์การทำงาน โดยการหาค่าความถี่ และร้อยละ แสดงผลดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวน และร้อยละของสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	68	30.22
หญิง	157	69.78
รวม	225	100.00
2. ประสบการณ์การทำงาน		
ไม่เกิน 5 ปี	48	21.33
6 – 10 ปี	69	30.67
11 – 15 ปี	51	22.67
16 – 20 ปี	35	15.56
มากกว่า 20 ปี	22	9.78
รวม	225	100.00

จากตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า เมื่อจำแนกตามเพศ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 69.78 ส่วนเพศชายมีจำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 30.22 เมื่อจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนมากที่สุดคือ ผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 6-10 ปี จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 30.67 รองลงมาคือผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 11-15 ปี จำนวน 51 คน คิดเป็น

ร้อยละ 22.67 ผู้ที่มีประสบการณ์ทำงานไม่เกิน 5 ปี มีจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 21.33 ผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 16-20 ปี มีจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 15.56 และกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ ผู้ที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 20 ปี มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 9.78 ตามลำดับ

สรุปได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง และมีประสบการณ์การทำงานระหว่าง 6-10 ปี ในขณะที่กลุ่มที่มีสัดส่วนน้อยที่สุด คือ ผู้ที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 20 ปี ซึ่งข้อมูลเหล่านี้แสดงให้เห็นลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของผู้ให้ข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

ตอนที่ 2 การบริหารงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ประกอบด้วย 1) ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา 2) ด้านการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาและเป้าหมายตามที่สถานศึกษากำหนดไว้ 3) ด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา 4) ด้านการตรวจสอบการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษา 5) ด้านการประเมินคุณภาพภายในตามมาตรฐานการศึกษาที่ได้ประกาศกำหนดไว้ 6) ด้านการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง 7) ด้านการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพการศึกษา โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการบริหารงานประกันคุณภาพภายใน

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมและรายด้าน

การบริหารงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา	Mean	S.D.	แปลผล	ลำดับที่
1. ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา	4.60	0.34	มากที่สุด	3
2. ด้านการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา	4.57	0.32	มากที่สุด	6
3. ด้านการดำเนินการตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา	4.58	0.33	มากที่สุด	5
4. ด้านการตรวจสอบการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษา	4.55	0.38	มากที่สุด	7
5. ด้านการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในตามมาตรฐานการศึกษาที่ได้ประกาศกำหนดไว้	4.60	0.35	มากที่สุด	4
6. ด้านการจัดทำรายงานผลการประเมินตนเอง	4.63	0.34	มากที่สุด	1
7. ด้านการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพการศึกษา	4.61	0.34	มากที่สุด	2
รวม	4.59	0.29	มากที่สุด	

จากตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร พบว่า เมื่อพิจารณาในภาพรวมการบริหารงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.29

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าการบริหารงานประกันคุณภาพภายในทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านการจัดทำรายงานผลการประเมินตนเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 รองลงมา ได้แก่ ด้านการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพการศึกษา ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา และด้านการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในตามมาตรฐานการศึกษาที่ได้ประกาศกำหนดไว้ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 4.60 และ 4.60 ตามลำดับ ลำดับถัดมา ได้แก่ ด้านการดำเนินการตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ย 4.58 ด้านการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา มีค่าเฉลี่ย 4.57 สุดท้าย คือ ด้านการตรวจสอบการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษา มีค่าเฉลี่ย 4.55

จากผลการวิจัยนี้ แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นว่าสถานศึกษามีการบริหารงานประกันคุณภาพภายในโดยรวมอยู่ในระดับสูงมาก ครอบคลุมการดำเนินงานทั้ง 7 ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการจัดทำรายงานผลการประเมินตนเอง การพัฒนาปรับปรุงคุณภาพอย่างต่อเนื่อง และการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ซึ่งสะท้อนถึงความเข้มแข็งของระบบประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ ในการสร้างคุณภาพและพัฒนามาตรฐานการศึกษาอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลดีต่อคุณภาพของผู้เรียนและการจัดการศึกษาโดยรวม

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบผลการบริหารงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามตัวแปร เพศ และประสบการณ์การทำงาน

ผลการเปรียบเทียบผลการบริหารงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วย ตำแหน่งและระดับการศึกษา ทำการทดสอบด้วยสถิติค่าที (t-test) สำหรับประสบการณ์การทำงาน ทำการทดสอบด้วยสถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA: F-test) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบรายคู่ โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe' method)

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ

(n = 225)

การบริหารงานประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษา	เพศชาย (n = 68)		เพศหญิง (n = 157)		t	p (2- tailed)
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
	1. ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษา ของสถานศึกษา	4.56	0.33	4.62		
2. ด้านการจัดทำแผนพัฒนาการจัด การศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐาน การศึกษา	4.58	0.27	4.56	0.34	0.279	0.032*
3. ด้านการดำเนินการตามแผนพัฒนา การจัดการศึกษาของสถานศึกษา	4.58	0.28	4.59	0.35	-0.161	0.098

(n = 225)

การบริหารงานประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษา	เพศชาย (n = 68)		เพศหญิง (n = 157)		t	p (2- tailed)
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
4. ด้านการดำเนินการตามแผนพัฒนา การจัดการศึกษาของสถานศึกษา	4.57	0.30	4.54	0.40	0.716	0.045*
5. ด้านการประเมินคุณภาพการศึกษา ภายในตามมาตรฐานการศึกษาที่ได้ ประกาศกำหนดไว้	4.61	0.30	4.60	0.37	0.154	0.011*
6. ด้านการจัดทำรายงานผลการประเมิน ตนเอง	4.63	0.29	4.63	0.36	0.156	0.029*
7. ด้านการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพ การศึกษา	4.61	0.30	4.62	0.36	-0.242	0.096
รวม	4.59	0.23	4.59	0.32	-0.047	0.019*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 แสดงผลการเปรียบเทียบการบริหารงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า เมื่อพิจารณาในภาพรวม ผู้บริหารและครูเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่า p เท่ากับ 0.019

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามี 4 ด้านที่ผู้บริหาร ครูเพศชาย และเพศหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ 1) ด้านการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา (p = 0.032) 2) ด้านการดำเนินการตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา (p = 0.045) 3) ด้านการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในตามมาตรฐานการศึกษาที่ได้ประกาศกำหนดไว้ (p = 0.011) 4) ด้านการจัดทำรายงานผลการประเมินตนเอง (p = 0.029) ในขณะที่อีก 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ด้านการดำเนินการตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา และด้านการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพการศึกษา ผู้บริหาร ครูเพศชาย และเพศหญิงมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยนี้สะท้อนให้เห็นว่า เพศของบุคลากรในสถานศึกษามีผลต่อมุมมองและความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานประกันคุณภาพภายในที่แตกต่างกันในบางประเด็น โดยเฉพาะในขั้นตอนของการจัดทำแผน การดำเนินการ การประเมินคุณภาพ และการรายงานผล ซึ่งอาจเกิดจากความแตกต่างด้านทัศนคติ การรับรู้ หรือประสบการณ์ที่ต่างกันระหว่างเพศ ดังนั้นผู้บริหารจึงควรคำนึงถึงมิติทางเพศในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมและสร้างความเข้าใจที่ตรงกันในการขับเคลื่อนงานประกันคุณภาพ เพื่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาร่วมกัน

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

การบริหารงานประกัน คุณภาพภายในสถานศึกษา	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	Ms	F	P
ด้านการกำหนดมาตรฐาน การศึกษาของสถานศึกษา	Between Groups	0.690	4	0.172	1.541	0.191
	Within Groups	24.626	220	0.112		
	Total	25.316	224			
ด้านการจัดทำแผนพัฒนาการ จัดการศึกษาที่มุ่งคุณภาพตาม มาตรฐานการศึกษา	Between Groups	0.321	4	0.080	0.793	0.531
	Within Groups	22.250	220	0.101		
	Total	22.571	224			
ด้านการดำเนินการตาม แผนพัฒนาการจัดการศึกษา ของสถานศึกษา	Between Groups	0.512	4	0.128	1.170	0.325
	Within Groups	24.071	220	0.109		
	Total	24.583	224			
ด้านการตรวจสอบการ ดำเนินงานตามแผนพัฒนา การจัดการศึกษา	Between Groups	0.789	4	0.197	1.406	0.233
	Within Groups	30.860	220	0.140		
	Total	31.649	224			
ด้านการประเมินคุณภาพ การศึกษาภายในตามมาตรฐาน การศึกษาที่ได้ประกาศ กำหนดไว้	Between Groups	0.137	4	0.034	0.282	0.889
	Within Groups	26.782	220	0.122		
	Total	26.920	224			
ด้านการจัดทำรายงานผล การประเมินตนเอง	Between Groups	0.772	4	0.193	1.675	0.157
	Within Groups	25.353	220	0.115		
	Total	26.125	224			
ด้านการพัฒนาและปรับปรุง คุณภาพการศึกษา	Between Groups	0.774	4	0.194	1.702	0.151
	Within Groups	25.020	220	0.114		
	Total	25.794	224			
รวม	Between Groups	0.464	4	0.116	1.365	0.247
	Within Groups	18.710	220	0.085		
	Total	19.174	224			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4 แสดงผลการเปรียบเทียบการบริหารงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต บางกะปิ กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า เมื่อพิจารณา ในภาพรวม ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานประกันคุณภาพ ภายในสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน โดยมีค่า p เท่ากับ 0.247 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ .05

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อ การบริหารงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาในทุกด้านไม่แตกต่างกัน ได้แก่

- 1) ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ($p = 0.191$)
- 2) ด้านการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา ($p = 0.531$)
- 3) ด้านการดำเนินการตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ($p = 0.325$)
- 4) ด้านการตรวจสอบการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษา ($p = 0.233$)
- 5) ด้านการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในตามมาตรฐานการศึกษาที่ได้ประกาศกำหนดไว้ ($p = 0.889$)
- 6) ด้านการจัดทำรายงานผลการประเมินตนเอง ($p = 0.157$)
- 7) ด้านการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพการศึกษา ($p = 0.151$)

ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า ประสบการณ์ในการทำงานของผู้บริหารและครูไม่ได้ส่งผลต่อความแตกต่าง ในความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ทั้งในภาพรวมและรายด้าน ซึ่งอาจเป็นเพราะ สถานศึกษามีระบบและกลไกในการดำเนินงานประกันคุณภาพที่ชัดเจน เป็นมาตรฐานเดียวกัน และมีการสื่อสาร ทำความเข้าใจกับบุคลากรทุกคนอย่างทั่วถึง ไม่ว่าจะมีความรู้หรือประสบการณ์ในการทำงานมากน้อยเพียงใด ก็สามารถรับรู้และ มีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนงานประกันคุณภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อย่างไรก็ตาม ผู้บริหารก็ควรคำนึงถึงการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถปฏิบัติงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นตามระดับประสบการณ์ที่เพิ่มขึ้น และสามารถถ่ายทอดองค์ความรู้และประสบการณ์ให้แก่ บุคลากรรุ่นใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลดีต่อความเข้มแข็งและความยั่งยืนของระบบประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษาในระยะยาว

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ค้นพบประเด็นสำคัญที่น่าสนใจหลายประการ ซึ่งสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

1. ผลการศึกษาระดับการบริหารงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมาก ไปน้อย พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านการจัดทำรายงานผลการประเมินตนเอง รองลงมา ได้แก่ ด้านการ พัฒนาและปรับปรุงคุณภาพการศึกษา ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ด้านการประเมินคุณภาพ การศึกษาภายในตามมาตรฐานการศึกษาที่ได้ประกาศกำหนดไว้ ด้านการดำเนินการตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของ สถานศึกษา ด้านการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และด้านการตรวจสอบการ ดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษา ตามลำดับ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ ให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่งกับการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับ เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 ในหมวดที่ 6 ที่ว่าด้วยมาตรฐานและการ

ประกันคุณภาพการศึกษา ที่กำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง มีการจัดทำรายงานประจำปี เสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก ด้วยเหตุนี้สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตบางกะปิจึงได้มีการเตรียมความพร้อมในการดำเนินการประกันคุณภาพภายในอย่างเข้มข้น ทั้งนี้เพื่อเตรียมรับการประเมินคุณภาพภายนอกจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ สำนักงานการศึกษาซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัดได้กำหนดแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาและการประเมินคุณภาพภายในของสถานศึกษาไว้อย่างชัดเจน เพื่อให้สถานศึกษาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน มีมาตรฐาน เป็นระบบ และมีคุณภาพ ปัจจัยเหล่านี้จึงส่งผลให้การบริหารงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตบางกะปิมีประสิทธิภาพในระดับสูง สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ อย่างไรก็ตาม แม้ผลการศึกษาค่าเฉลี่ยของแต่ละด้านแล้ว พบว่ายังมีบางด้านที่มีค่าเฉลี่ยไม่สูงมากนัก เช่น ด้านการตรวจสอบการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษา และด้านการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงจุดที่ควรพัฒนาและปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพื่อให้การประกันคุณภาพภายในเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษาได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

ดังนั้น สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงควรนำผลการศึกษานี้ไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน โดยมุ่งเน้นไปที่การเสริมสร้างจุดแข็ง และแก้ไขจุดที่ควรพัฒนาในแต่ละด้าน เช่น การเพิ่มประสิทธิภาพในการตรวจสอบการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษา ปรับปรุงกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาให้มีความชัดเจนและสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษามากยิ่งขึ้น ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมินคุณภาพการศึกษา พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการจัดทำรายงานผลการประเมินตนเอง ตลอดจนสร้างความตระหนักและความเข้าใจแก่บุคลากรทุกฝ่ายให้เห็นความสำคัญของการประกันคุณภาพ และร่วมมือกันพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษาให้สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง อันจะส่งผลดีต่อการยกระดับมาตรฐานการจัดการศึกษาและการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นที่พึงประสงค์ต่อไป

2. ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ และประสบการณ์การทำงาน สามารถอภิปรายได้ ดังนี้

2.1 เมื่อเปรียบเทียบการบริหารงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเพศ พบว่า ในภาพรวมผู้บริหาร ครูเพศชาย และเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานประกันคุณภาพภายในที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดเป็นรายด้าน พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญใน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา 2) ด้านการดำเนินการตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา 3) ด้านการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในตามมาตรฐานที่กำหนด และ 4) ด้านการจัดทำรายงานผลการประเมินตนเอง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบุคลากรเพศชายและเพศหญิงมีบุคลิกภาพ ทักษะ ทักษะ ค่านิยม และการรับรู้ที่แตกต่างกัน จึงส่งผลต่อมุมมองและการให้ความสำคัญกับการดำเนินงานประกันคุณภาพในแต่ละด้านที่ไม่เหมือนกัน เช่น เพศหญิงอาจให้ความสำคัญกับรายละเอียดและขั้นตอนของการจัดทำแผน การประเมินผล และการจัดทำรายงานมากกว่าเพศชาย ในขณะที่เพศชายอาจเน้นที่ผลสัมฤทธิ์ของงานมากกว่ากระบวนการ เป็นต้น

นอกจากนี้ ความแตกต่างทางเพศยังอาจส่งผลกระทบต่อรูปแบบการสื่อสาร การประสานงาน และการทำงาน ร่วมกันในการขับเคลื่อนการประกันคุณภาพของสถานศึกษาด้วย โดยเพศหญิงมักมีแนวโน้มที่จะใช้การสื่อสารแบบอ้อม เน้นความสัมพันธ์และการประนีประนอม ในขณะที่เพศชายมักจะสื่อสารตรงไปตรงมา เน้นเหตุผลและความชัดเจนของ ข้อมูล ซึ่งความแตกต่างเหล่านี้อาจนำไปสู่ความเข้าใจและการตีความที่แตกต่างกันในการปฏิบัติงานประกันคุณภาพในมิติ ต่าง ๆ อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยนี้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นที่ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องตระหนักถึงความแตกต่างระหว่าง เพศ และหาแนวทางในการสร้างความเข้าใจและการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกเพศในการดำเนินงานประกันคุณภาพ ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา ผลการวิจัยนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ มาหะมะบาออร์ มาซอ (2564, น. 97-135) ซึ่งได้ศึกษาการบริหารงานประกัน คุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 3 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาประสิทธิภาพการบริหารงานประกันคุณภาพภายใน เปรียบเทียบการบริหารงานจำแนกตามเพศ อายุ ตำแหน่ง ขนาด สถานศึกษา และประมวลปัญหาและข้อเสนอแนะ โดยใช้วิธีการสำรวจ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหาร ครู และบุคลากร ทางการศึกษา จำนวน 297 คน ซึ่งได้มาโดยใช้สูตรของยามานะและการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ เครื่องมือเป็นแบบสอบถาม 5 ระดับ ผลการวิจัยพบว่า ระดับการบริหารงานประกันคุณภาพภายในโดยรวมอยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบ จำแนกตามเพศ อายุ และขนาดของสถานศึกษา พบว่าโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อจำแนกตามตำแหน่ง พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากผลการวิจัยดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าตัวแปรเพศมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นและการรับรู้เกี่ยวกับการ บริหารงานประกันคุณภาพภายในที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะในบางด้านที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลการตรวจสอบ คุณภาพการศึกษา ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความอ่อนไหวของการบริหารจัดการคุณภาพการศึกษาต่อความหลากหลาย ทางเพศ ดังนั้นการส่งเสริมความเท่าเทียมและการมีส่วนร่วมของทุกเพศในทุกระดับของการดำเนินงานประกันคุณภาพ จึงเป็นสิ่งที่ผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจะต้องให้ความสำคัญ เพื่อสร้างการยอมรับและความร่วมมือจากทุกฝ่ายในการ ประกันและพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

2.2 เมื่อเปรียบเทียบการบริหารงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ทั้งในภาพรวมและรายด้าน ผู้บริหารและครูที่มี ประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานประกันคุณภาพภายในที่ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตบางกะปิมีการกำหนดนโยบาย แนวทาง และมาตรฐานการดำเนินงาน ประกันคุณภาพที่ชัดเจน เป็นรูปธรรม และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน มีการสื่อสารและทำความเข้าใจกับบุคลากรทุกระดับ อย่างทั่วถึง รวมถึงมีการกำกับ ติดตาม นิเทศ และสนับสนุนการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้บุคลากรที่มี ประสบการณ์ในการทำงานที่แตกต่างกัน มีความรู้ ความเข้าใจ และแนวปฏิบัติในการดำเนินงานประกันคุณภาพ ที่ใกล้เคียงกัน ส่งผลให้มีความคิดเห็นและการรับรู้ต่อการบริหารงานประกันคุณภาพที่ไม่แตกต่างกันมากนัก

นอกจากนี้ การที่สถานศึกษามีระบบการพัฒนาบุคลากรด้านการประกันคุณภาพอย่างต่อเนื่อง ทั้งใน รูปแบบของการประชุม อบรม สัมมนา ศึกษาดูงาน และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ระหว่างกัน เป็นอีกปัจจัย หนึ่งที่ช่วยลดช่องว่างของความรู้และประสบการณ์ของบุคลากรที่หลากหลาย ทำให้สามารถปฏิบัติงานประกันคุณภาพได้ อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับมาตรฐานที่กำหนด ไม่ว่าจะมีความรู้หรือประสบการณ์ในการทำงานมากน้อยเพียงใด ผลการวิจัย นี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนาภรณ์ จันทร์เกษม (2561, น. 110) ที่ได้ศึกษาการบริหารงานประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี พบว่าเมื่อจำแนกตามประสบการณ์ทำงาน ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานประกันคุณภาพภายใน

ทั้งในภาพรวมและรายด้านไม่มีความแตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของทริธญา วิจิตรสมบัติ (2561, น. 72) ที่ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการประกันคุณภาพภายในด้านคุณภาพผู้เรียนของเด็กปฐมวัย ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด ซึ่งพบว่าเมื่อจำแนกตามประสบการณ์ทำงาน ความคิดเห็นต่อการประกันคุณภาพภายในด้านคุณภาพผู้เรียนทั้งในภาพรวมและรายด้านก็ไม่มีความแตกต่างกันเช่นกัน

จากผลการวิจัยและข้อค้นพบที่สอดคล้องกันในหลายบริบทนี้ แสดงให้เห็นว่าประสบการณ์ในการทำงานไม่ได้เป็นตัวแปรสำคัญที่ทำให้ความคิดเห็นต่อการบริหารงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษามีความแตกต่างกัน หากแต่การมีระบบการบริหารจัดการที่ดี มีมาตรฐานการปฏิบัติงานที่ชัดเจน และมีกระบวนการสื่อสารสร้างการมีส่วนร่วม และพัฒนาศักยภาพของบุคลากรอย่างต่อเนื่องต่างหากที่มีความสำคัญกว่า ซึ่งจะช่วยให้การขับเคลื่อนการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาเป็นไปอย่างมีเอกภาพ บรรลุเป้าหมายและเกิดประสิทธิผลที่ดียิ่งขึ้น แม้จะมีบุคลากรที่มีความหลากหลายทางประสบการณ์การทำงานก็ตาม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา มีประเด็นการประกาศค่าเป้าหมายแต่ละมาตรฐานและตัวบ่งชี้ว่าด้วยการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาให้กลุ่มผู้เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกรับทราบเป็นลำดับสุดท้าย ดังนั้นสถานศึกษาจึงควรให้ความสำคัญกับการสื่อสารและประชาสัมพันธ์เป้าหมายมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพภายในให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่ายรับรู้อย่างทั่วถึง ผ่านช่องทางที่หลากหลาย ทั้งการประชุม การจัดนิทรรศการ เอกสาร สื่อสังคมออนไลน์ เป็นต้น เพื่อสร้างความเข้าใจ ความร่วมมือ และการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

1.2 ด้านการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา พบว่า ประเด็นที่สถานศึกษากำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายด้านต่าง ๆ โดยมุ่งเน้นที่คุณภาพผู้เรียนที่สะท้อนคุณภาพความสำเร็จอย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม โดยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายนั้นมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ดังนั้นสถานศึกษาจึงควรทบทวนกระบวนการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมาย ให้มีความชัดเจน สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา สะท้อนอัตลักษณ์ เน้นการพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญ และเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวาง เพื่อสร้างการยอมรับและความเป็นเจ้าของร่วมกัน อันจะนำไปสู่ความร่วมมือในการขับเคลื่อนแผนสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 ด้านการดำเนินการตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา พบว่า สถานศึกษามีการกำกับติดตามการดำเนินงานตามแผนอย่างต่อเนื่องในระดับที่ต่ำกว่าประเด็นอื่น ๆ ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรให้ความสำคัญกับการนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ความก้าวหน้าของการดำเนินงาน ปัญหาอุปสรรค และนำผลที่ได้มาใช้ในการปรับปรุงพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รวมทั้งควรสร้างขวัญกำลังใจ จูงใจ และเสริมพลังอำนาจ (Empowerment) ให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน เพื่อให้การขับเคลื่อนแผนพัฒนาการศึกษาเป็นไปอย่างมีพลังและต่อเนื่อง

1.4 ด้านการตรวจสอบการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษา พบว่า ประเด็นที่สถานศึกษามีแผนการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาไว้เป็นลำดับขั้นตอนอย่างชัดเจนและต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ดังนั้นสถานศึกษาจึงควรพัฒนาระบบการกำกับ ติดตาม ตรวจสอบคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปอย่างเป็นขั้นเป็นตอน

มีปฏิทินการปฏิบัติงานที่ชัดเจน มอบหมายผู้รับผิดชอบในการติดตามตรวจสอบที่ชัดเจน และนำผลการติดตามตรวจสอบมาใช้ในการพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง โดยประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงานภายนอกในการติดตามตรวจสอบคุณภาพด้วย เพื่อสะท้อนจุดเด่น จุดที่ควรพัฒนา และแนวทางการยกระดับคุณภาพให้สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

1.5 ด้านการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในตามมาตรฐานการศึกษาที่ได้ประกาศกำหนดไว้ พบว่า ประเด็นการจัดประชุมชี้แจง สร้างความตระหนักและความเข้าใจในการประเมินคุณภาพภายในแก่ผู้เกี่ยวข้องมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรให้ความสำคัญกับการสร้างความรู้ความเข้าใจ และความตระหนักเกี่ยวกับความสำคัญ หลักการ วิธีการ และเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายในให้แก่ครู บุคลากร นักเรียน และผู้ปกครองให้มากขึ้น โดยจัดประชุม อบรม สัมมนา จัดทำคู่มือการประเมินที่เข้าใจง่าย และใช้การสื่อสารหลากหลายช่องทาง เพื่อสร้างวัฒนธรรมคุณภาพและความร่วมมือจากทุกฝ่ายในการร่วมกันประเมินและพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

1.6 ด้านการจัดทำรายงานผลการประเมินตนเอง พบว่า การนำรายงานผลการประเมินตนเองเสนอต่อคณะกรรมการบริหารโรงเรียนเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ดังนั้น สถานศึกษาจึงควรเสริมสร้างความเข้มแข็งของคณะกรรมการสถานศึกษา โดยสรรหากรรมการที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ มีเวลา และมีจิตอาสา จัดประชุมชี้แจงบทบาทหน้าที่และแนวทางการมีส่วนร่วม สนับสนุนข้อมูลสารสนเทศที่จำเป็น และเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการประเมินผลการดำเนินงาน และให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอย่างแท้จริง

1.7 ด้านการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพการศึกษา พบว่า ประเด็นที่ผู้บริหารส่งเสริมให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาแก่ครูและบุคลากรทุกคนอย่างต่อเนื่องนั้นมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรให้ความสำคัญกับการสร้างความรู้ความเข้าใจเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาแก่ครูและบุคลากร ทุกคนอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง โดยจัดประชุม อบรม สัมมนา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ศึกษาดูงาน จัดทำคู่มือแนวทางปฏิบัติ และพัฒนาสื่อความรู้ในรูปแบบต่าง ๆ ที่ครูและบุคลากรสามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง เพื่อให้การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในเป็นวัฒนธรรมองค์กรและวิถีปฏิบัติปกติของสถานศึกษา ที่ทุกคนมีความรู้ความเข้าใจ และร่วมมือกันพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งถัดไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อค้นหาปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการบริหารงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนและกำหนดกลยุทธ์ในการยกระดับการบริหารงานประกันคุณภาพให้มีประสิทธิภาพและส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนได้ดียิ่งขึ้น

2.2 ควรศึกษาความสัมพันธ์ของทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของการบริหารงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา เพื่อนำไปสู่การพัฒนาภาวะผู้นำและสมรรถนะของผู้บริหารที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จของการขับเคลื่อนระบบประกันคุณภาพภายในให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด

2.3 ควรศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในกับประสิทธิผลของสถานศึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาให้มีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้ก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ที่มีคุณค่าต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาใน 4 ประเด็น ดังนี้

1. การวิจัยนี้ได้สร้างตัวแบบ (Model) ในการบริหารงานประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิผล ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ 7 ด้าน ได้แก่ การกำหนดมาตรฐานการศึกษา การจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษา การดำเนินการตามแผน การตรวจสอบการดำเนินงาน การประเมินคุณภาพภายใน การจัดทำรายงานการประเมินตนเอง และการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพการศึกษา โดยทุกองค์ประกอบมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงและส่งเสริมซึ่งกันและกัน หากสถานศึกษาสามารถดำเนินการตามตัวแบบนี้ได้อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลที่ยั่งยืน

2. การกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาที่มีความชัดเจน สอดคล้องกับบริบท ทำทนาย และมีการสื่อสารและการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการกำหนดเป้าหมายความสำเร็จร่วมกัน เป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อความสำเร็จในการบริหารงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา เนื่องจากจะเป็นกรอบทิศทางในการกำหนดแผนพัฒนาการจัดการศึกษา การกำกับติดตาม และการประเมินคุณภาพ ให้มุ่งสู่มาตรฐานและเป้าหมายที่ต้องการร่วมกัน

3. การพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศด้านการประกันคุณภาพให้มีความถูกต้องเป็นปัจจุบัน เข้าถึงง่าย นำไปใช้ประโยชน์ได้สะดวก รวมถึงการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการจัดเก็บ ประมวลผล วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูล และรายงานผล จะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการบริหารจัดการคุณภาพ การติดตามความก้าวหน้า การคาดการณ์แนวโน้ม การวางแผน และการตัดสินใจเชิงนโยบาย เพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้อย่างรวดเร็ว แม่นยำ และทันต่อการเปลี่ยนแปลง

4. การสร้างการมีส่วนร่วมและเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา โดยสถานศึกษาควรเปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน ผู้ทรงคุณวุฒิ สถาบันการศึกษา องค์กรภาครัฐและเอกชน ได้เข้ามามีบทบาทในการร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมดำเนินการ ร่วมประเมินผล และร่วมภาคภูมิใจ ในการจัดการศึกษาและพัฒนาคุณภาพผู้เรียนไปพร้อมกัน ผ่านการจัดกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ ที่หลากหลาย เช่น การประชุมผู้ปกครอง การเยี่ยมบ้าน การจัดตั้งสถานักเรียน การจัดตั้งเครือข่ายความร่วมมือระหว่างโรงเรียน การระดมทุนและทรัพยากรทางการศึกษา การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน การส่งเสริมอาชีพ การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ซึ่งจะช่วยสร้างความเข้าใจ ความไว้วางใจ และพลังความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการยกระดับคุณภาพการศึกษาและการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาให้เข้มแข็ง มีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลอย่างต่อเนื่องและยั่งยืนต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึง (ฉบับที่ 4)

พ.ศ. 2562. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

ธนาภรณ์ จันทร์เกษม. (2561). การบริหารงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหาร

สถานศึกษาและครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.

- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตร. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- มาหะมะบาคอรี มาซอ. (2564). การบริหารงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาจันทบุรี เขต 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2561). แนวทางการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา
ระดับปฐมวัย ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานศูนย์การศึกษาพิเศษ. กรุงเทพฯ:
ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579. สืบค้นเมื่อ 1 ตุลาคม 2566,
จาก <http://www.onec.go.th>
- หิรัญญา วิจิตรสมบัติ. (2561). ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการประกันคุณภาพภายในด้านคุณภาพผู้เรียน
ของเด็กปฐมวัย ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
- Henry Scheffe. (1959). *The Analysis of Variance*. New York: Wiley.
- Cronbach L.J. (1970). *Essentials of Psychological Testing*. New York: Harper & Row.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607–610.